

عنوان مقاله:

بررسی نقش حوزه های علمیه در تبلیغات دینی عصر قاجار؛ با تأکید بر تهران

محل انتشار:

پژوهشنامه تبلیغ اسلامی، دوره 4، شماره 10 (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 31

نویسنده:

حامد قرائتی - دکتری شیعه شناسی و استادیار گروه تاریخ دانشگاه باقرالعلوم(ع)

خلاصه مقاله:

حوزه های علمیه، از دیرباز متناسب با رسانات ذاتی خود، تنها به آموزش با پژوهش در موضوع معارف دینی محدود نمانده و مجموعه ای از اقدامات، تدبیر و ایزارها را در حوزه تبلیغ آموزه ها و تعالیم دینی به کار بسته اند. این موضوع، به ویژه در عصر قاجار که جامعه ایران متاثر از تحولات اجتماعی، فرهنگی و سیاسی، دوران پرترشی را در عرصه معارف دینی تجربه نموده بود، از اهمیت بسزایی برخودار است. این تحقیق، تلاش دارد با تکیه بر منابع تاریخی، از جمله زندگی نوشتنهای، سفرنامه ها و تواریخ عمومی و متنی بر روش توصیفی تحلیلی، نقش حوزه های علمیه در تبلیغ معارف دینی را در محدوده جغرافیایی تهران مورد بررسی قرار دهد. تبلیغ آموزه های دینی و مذهبی در حوزه های علمیه تهران در عصر قاجار، مشتمل بر ویژگی هایی چون: منطبق بودن بر نیازها و چالش های روز، استقلال و عدم وابستگی، ارتباط مستقیم و حذف واسطه ها، ارائه محتواهای معتبر و نظارت بر سایر محتواهای تبلیغی، صیانت از مرانب معرفتی، پرهیز از اکتساب یا تفدن در تبلیغ دینی و استفاده از تبلیغ محیطی در فرایند تبلیغ بوده است.

کلمات کلیدی:

تبلیغات اسلامی، حوزه های علمیه، تهران عصر قاجار، مسجد مدرسه، روضه خوانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2041942>

